

καὶ χαλεπῶς ὅριζεται ἡ ὁξέως πόλις μετ' ξηῆδος. Επίσειν τέλιον χολίῳ.) τατέσιν ἐπειδὴ διάταξις ποιεῖται, καὶ μεγάλως διαθερμαίνεται τέλος ὅριζων καὶ τὸ θύμον. καὶ γὰρ αὐτῷ χολὴν σφέτερος καθαρίζεται τὸ περιβόλευον διαθερμαίνεται. ἐνταῦθῃ δὲ ὁ ικτερίνης φροσιοί εἰμινος καὶ φροσατζόμενος μιστεῖν τὸ Εύριπον διέλειται μισθύων δὴ ὄντα, ὅμως γέ μὲν βρέλειται περὶ αὐτὸν μόνας οὐλούσιος ικτερίας καὶ οὐλαμβάνειν εἴτε δὲ ἀναμικήσεως τρόπον κακῶν αὐτοῦ οὖσαν αἱ γυναικεῖς, αἱ δικτύαις αἱ αποκύνοται κακῶς κακὰ πολλὰ ποιεῖσθαι. Οὐαίμενος τῷ τέκνων.) Δόπολαύσαται τρόπον τέκνων, οὕτως καρπωσατημένος τὸ τέκνον καὶ εὐτυχοῖλας ἐν ἑκείνοις. Μαίνομαι. Τεκμανὴς εἶμι καὶ ἔκφορος. Όμως δὲ καὶ περ (φησί) ὅργιζόμενος τὸ Εύριπον, οὕτω κακολογούμενος καὶ κακηγορούμενος τὸ ίδιον, ὅμως γέ μὲν δεῖτασσος τὸ ἐχθρᾶς πολεμερεῖσθαις ξηῆδος πόλισμον ἐν ήμερᾳ, καὶ ἐπ' ἑκείνον αἱ ἐπανελθέντες. Αὐταῖς γὰρ ἰστυδίῃ καὶ γὰρ ήμενοι εἰσμένοι λογισμοῖς. Καθόμει ἔκφορος λόγων.) τατέσιν ἑκμαίνεις, ἀφρων, ἀλόγιστος, καὶ ἔξω τρόπον φρεγῶν λογισμῷ τε ἔκφορα γὰρ μανίαν τινὰ διπλοῦ ἔκπαστον τε τοῦ λογισμοῦ. καὶ ἔκφερες λέγεται εἴξω τρόπον λογισμῷ ὃν τὸ φρεγῶν, αἱ καὶ εἴσισασθαι λέγομεν ἀπλάνες τρόπον εἴξω τὸ λογισμοῦ ὄντα. Τί. διά τι. Εχεστα, ταῦτα κακά, ἀπεριήμιν φροφέτες ὁ Εύριπος, βαριώσομεντα τὴν ὄργιζόμενα λέγοντος ἑκείνου ταῦτα. Δράσας μνεία.) ἀναειδικτα κακά. Εγαργά, τεχνιῶς ὁ ικτερίνης κακού οὗτος τρόπον ναυακῶν, καὶ γὰρ πίστιν πολεμαρχῶν ἑκείνοις, ὅπις γαλή θέτει, ἀρχεῖς διὰ τὸτε καθαρίζεις δὴ γαλακτὸς ὄντος, κακά καὶ λαϊ-

Α δικήματα τῆς γυναικῶν ἐρᾶν, οὐδὲ ἀλλαζὴν γυναικες νο-
μίζεσσαι ἐκεῖνον ὡς ἀληθεῖς εἴδει γυναικα, μηδ ὄργιζεν³ α-
κουσασσα τὸ ἀναμνήσεως πακίας τῆς γυναικῶν.

B ΒΙΣΕΤVS. Τὸ μὴρ ὡς γωνίκες.) Ο Μυητόλοχος
γωνικεῖον χῆμα ἐνδυσάμενος, καὶ τὰ γωνικᾶν κατ'
Εὐερπίδα ἐγκλήματα μὲν μεγάλης φροντίδης ἀκούσας,
ὑπὲρ τοῦ φεύγοντος γλυκαῖς δόποις εἰνεται, καὶ τὸ Εὐε-
πιδίου ξυγνώμης ἀξιον Εἶ) λέγει, διποφθάνων, καὶ δι-
χυριζόμενος αὐτὸν διερχόμενος στρατιώτης τοιούτοις
νόμων, καὶ ανοσίων ἐργῶν, ἀπέρ αἵ γωνίκες ποιοῦμεται.
εἰσι δὲ στρατιώταις τείμετροι ἀκατέληπτοι νομοί. ὡς
τελευτάς,

Οὐδὲν παθοῦσαι μετέχον ἡ διδράπαμβον.
Κεδεμοὶ ἔκφορος λόγων.] καὶ ἡμῖν οὐδεμία δεῖν ἔκφορος
λόγων, οὐτὸν τὴν εἰκνητικὴν λέξιν. οὐδεμία φαίνεται
θέλειν τὸ ἐμὸν λόγον ἐντυθεῖν ἔκφερεν, ταῦτα τοῖς αὐτὸις
τοῖς διπορφαίνεντα. ταῦτα Μνησίλοχος τῷ Εὐριπίδῃ πανέρ-
γως σύνειπται, ὡς γωνία καὶ αὐτὸς ὁν τοις εἰσεῖν, καὶ τοῖς
λοιπῶν γωνιῶν μὲν πλείστης παρρίσιας ὄμολογῶν
λέγει. Δράσας μυρίᾳ [διπλούσι δραματαῖς] τοῦτον τοῖς
γωνίαις. Ειποίδεις ἐμαυτῇ] τοῦτον τὸ σίχον ὅλῳ τῷδε
μεμιωμένον εἴτε ἐκπληρωτέον.

Ἐωνοίδ' ἐμαντῆ τούλα^τ. ἐκεῖνο δέ οὐδὲ, τι
Δεινότατον.
τουτέστιν ἐώ^τ ἐμαντῆ τούλα^τ ἔωνοιδα κακά^τ, ἐκεῖνο δέ
μάλιστα διεπερθεῖ δεινότατον. Ινα μὴ^τ λαβει λέγω. 6
πληῆρες, ινα μη^τ διλλαβει λέγω.

Ουτερ με πιεκόρθσεν ἐπέέπιν θίσαν.

Οὐτός πόθῳ μ' οὐκένεστο ἐλέθων τῶν θύ-
ματα.
Κατ' αὐτὸν ἔγραψεν. Εἴτα καταβάίνω λέ-
πτα.
Ο δέ αὖτε ἐργάζεται. ποῖ σὺ καταβάνεις. δέ
ποι;
Στρέφεται μ' ἔχει τῶν γαστέρων ὡς ἵνερ καρδιά-

Ες τὸ ποιεῖν οὐδὲρχομαι. Βάσιζε νιοῦ.
Καὶ θ' ὁ μὴ ἔξιβεν, κεδρίδας. αἴηθον. σφά-
κον.
Εγὼ δὲ καταχέασα τὸ σεφέως ἵδωρ,
Εξηλάθον ὡς τὸ μοιχόν. εἰτὲρειδίμηλον.
Πατεῖ τὸν ἀγγαῖον δὲ ἐχομένην τὸ Δα'-
φνη.

Ταῦτα δέποτε εφωράτε Ευστράτιον.
Οὐδὲν ᾧς πάθος σῆμα δουλών τε κώρεων κόμων
Σποδούνθ' οὐδὲ μὴ χωρίδι ἔτεσσον οὐ λέ-

Οὐδὲ ὡς ὅτι αἱ μάρτιοι ἵνα του βιωμέθια,
Τὴν νύχταν συνεργόντες μαστίθια.
Ιν δὲ σφαιρομήθι αἵπερ δύο τὰ τείχοις εἰσιών

Μηδέν κακὸν δρᾷν τασθπτα. των
ρᾶς
Οὐπώποτ' εἶπεν· εἰ Ἰ Φαίδραν λοιδορεῖ
Ημῖν πί τὰς ἐς τούδε σκεῦν εἴρητε πω.
Ως οὐ γανὴ δεικνύσσα τ' αὐδεὶ τούτου
ηλον

D *Qui quidem me vitiauit septem annorum existentem*

Hic desiderio & amore mei leuiter pultabas,
cum venisset fores,
Et deinde protinus agnoui , deinde descendeo
clam.

*Vir autem rogat, quoniam tu descendis? quòd
Tormina me habent circa ventrem ô marite,
& dolor,*

E Ad latrinam igitur eo. vade nunc.
- Et deinde hic quidem terebat fructus cedri, ane-
thum & sphacum

Ego vero cum infudissem supra cardinem a-
quam.

Egressa sum ad mæcum, deinde innixa sum
luxuriam fortiter adhærens lauro.

Hæc nunquam deprehendit Euripides,
Neque quod à seruis à̄t mulieribus

*Subagitamur, si non habuerimus alterum, non
dicit.*

*Neque quod cum maximè ab aliquo subagitare
fuerimus*

Noëte, mane allia mandimus,
Vt olfaciens vir à muro urbis ingressus domum

*Nihil malificere suspectur, hac videns
Nunquam dixit. si vero Phaedre maledicit.*

Nobis quid hoc est? neque illud dixit unquam,
Quod virorū ostendens viro circularem tuni-

cam,